

spolkového zákona, což zřejmě vysvítá z jeho povolení rozhodnutím zemské politické správy v Praze ze dne 20. listopadu 1924. Podle § 12 spolkových stanov rozhoduje spory členů vespolek nebo s výborem ve věcech spolkových rozhodčí soud s vyloučením dalšího pořadu. Jde tedy v souzeném případě o rozhodčí soud zřízený k odklizení sporů z poměru spolkového podle zákona ze dne 15. listopadu 1867 čís. 134 ř. zák., kterýž nepodléhá ustanovením §§ 577 a 599 c. ř. s. a soudům nepřisluší nad ním kontrola (rozh. 1668 sb. n. s.), aniž oprávnění přezkoumávat, zda tento rozhodčí soud byl řádně zřízen, nebo zda jsou tu podmínky, by úmluva o jeho zřízení pro určité spory byla prohlášena za bezúčinnou pro odmítnutí rozhodce nebo proto, že rozhodce odmítá nebo protahuje konati převzaté závazky (§ 583 c. ř. s.). Bylo proto pro nepřipustnost pořadu práva dosavadní řízení zmatečným podle § 477 č. 6 c. ř. s. a bylo se usnésti, jak se stalo.

Čís. 11810.

Řízení o prozatímním opatření není určeno k tomu, aby v něm odpůrce uplatňoval námitky proti nároku (nedostatek pasivního oprávnění odpůrce a v případě § 10 odst. 1 zákona proti nekalé soutěži důvěrnost sdělení). Rozhodnutí o prozatímním opatření závisí jen na osvědčení ohrožení a po případě na osvědčení nároku, jež má obojí podati strana ohrožená. Ani vyjádření (výslech) odpůrce ohrožené strany neslouží k tomu, by bylo projednáváno o námitkách proti nároku a by provedeno bylo o nich osvědčení.

K osvědčení nároku podle § 10 odst. 1 zákona proti nekalé soutěži stačí osvědčení, že se čin stal za účelem soutěže, a že údaje o poměrech podniku jsou způsobilé podnik poškoditi. Nevyžaduje se osvědčení, že údaje o poměrech podniku jsou nepravdivé.

(Rozh. ze dne 30. června 1932, R I 433/32.)

K zajištění nároků žalobce na zdržení se nekalé soutěže povolil soud své stolice prozatímní opatření. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by, doplně řízení, o návrhu na povolení prozatímního opatření znovu rozhodl.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by znova rozhodl o rekursu bez ohledu na důvod, pro který zrušil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud zrušil usnesení prvního soudu jednak proto, že první soud neprovedl osvědčení, jež se týkala nároku, a to jednak osvědčení o nepravdivosti tvrzení, že sběrný jsou škodlivé pro prosperitu žalobkyně, jednak o oprávnění žalovaných Dr. N-a a N-a k podpisu za první žalovanou, dále o tom, zda podepsali za sebe, či za první žalovanou, a posléze, o namítané důvěrnosti dopisu ze dne 16. února 1931. Všechny tyto okolnosti jsou předmětem námitek žalovaných. Řízení o prozatim-

ním opatření není určeno k tomu, by v něm odpůrce uplatňoval námitky proti nároku a by se o těchto námitkách prováděla osvědčení. Rozhodnutí o prozatímním opatření závisí jen na osvědčení ohrožení podle § 381 ex. ř. a po případě na osvědčení nároku. To i ono osvědčení má podati strana ohrožená. I když byl odpůrce ohrožené strany vyzván k vyjádření o návrhu na prozatímní opatření, po případě o něm vyslychán, nebylo v tomto období řízení místa k tomu, by se projednávalo o námitkách proti nároku a prováděla se o nich osvědčení. Osvědčení nároku je věcí ohrožené strany, jen to se provádí za účelem povolení prozatímního opatření, ale nikdy nelze prováděti osvědčení nabízená odpůrcem k důkazu jeho námitek. Proto rekursní soud neprávem nařídil provádění osvědčení o tom, co proti nároku namítali odpůrci. Mylně nařizuje tedy provádění osvědčení výtahem z rejstříku o namítaném nedostatku pasivní legitimace žalovaných a o namítané důvěrnosti dopisu. Rovněž neprávem zrušil rekursní soud usnesení prvního soudu z důvodu, že nebylo provedeno osvědčení o nepravdivosti tvrzení, že systém sběren je škodlivý. Toto tvrditi má podle § 10 zákona proti nekalé soutěži strana žalovaná, tedy odpůrce strany ohrožené a proto také ani ohrožená strana nemusí nepravdivosti osvědčovat. K osvědčení nároku podle § 10 odst. (1) zákona proti nekalé soutěži stačí osvědčení toho, že se čin stal za účelem soutěže, a že údaje o poměrech podniku jsou způsobilé podnik poškoditi. Aby si soud mohl učiniti úsudek, zda tvrzení ohrožené strany v těchto směrech nárok osvědčují, nebylo třeba zjišťovati okolnosti namítané odpůrci, jichž rozbor jest ponechat sporu, jehož výsledku nemá se prozatímním opatřením předbíhati (srov. nář. čís. 8193, 9221, 9659 a 9665 sb. n. s.). Kdyby soud povolující prozatímní opatření měl prováděti i osvědčení námitek proti ohroženému nároku, pozbylo by prozatímní opatření pravidelně smyslu, protože by řízení bylo zdrženo a zdraženo docela zbytečně a musilo by se minouti s cílem, by rychlým zákrokem zabezpečilo mír mezi stranami ohledně sporného nároku. K povolení prozatímního opatření stačí osvědčení a nežádá se plný důkaz. Dokonce nedostatečné osvědčení lze nahraditi jistotou. Soud nepovolí prozatímní opatření, je-li již podle výsledku řízení a osvědčování zřejmo, že ohrožený nárok není po právu, a že tedy žalobě nemůže býti ani vyhověno. Ale není-li stav takový a je-li jen osvědčení nedostatečné, může povolit prozatímní opatření proti jistotě, když poměry toho vyžadují, podle § 381 ex. ř.

Čís. 11811.

Zákonem není zakázána společenská smlouva mezi podnikatelem, jenž nemá stavitelskou koncesi a tím, kdo ji má, neobsahuje-li smlouva nic o tom, že jeden společník má kryti neoprávněné provedení staveb druhým společníkem. Pro nárok jednoho společníka na podíl na zisku nesejde na tom, zda tento společník přestupoval živnostensko-policejní předpisy, zda neplnil smlouvu a zda měl onen společník možnost nedovolovati takový postup a odebrati mu firmu.

Žaloba o výplatu zisku ze společného podniku není předčasná proto, že nebyl složen účet, jen když byly pro výpočet pohledávky uvedeny skutkové podklady.

(Rozh. ze dne 30. června 1932, R II 225/32.)